

22D001301

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
TE OOST-VLAANDEREN
VAN 28 FEBRUARI 2023**

Afdeling Dendermonde

Kamer D19D

In de zaak van het openbaar ministerie

BURGERLIJKE PARTIJ

UNIA (Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme) met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door meester Renaud Vercaemst, advocaat te Etterbeek

tegen:

BEKLAAGDE(N) :

G. R. , RRN (...)
geboren te Hamme (VI.) op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

beklaagde, bijgestaan door meester Alain Cleyman, advocaat te Sint-Niklaas.

1. TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A Negationisme

Onder één van de omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek, de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, te hebben ontkend, schromelijk geminimaliseerd, gepoogd te rechtvaardigen of goedgekeurd, namelijk:

(artikel 1 tot en met 3 van de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkenning, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd)

te Belsele (Sint-Niklaas) en elders in het Rijk in de periode van 8 juni 2019 tot en met 2 november 2019

B aanzetten tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen (art. 20, 4° en 27 Wet 30/07/1981 art. 33 en 444 Sw)

te Belsele (Sint-Niklaas) en elders in het Rijk in de periode van 8 juni 2019 tot en met 2 november 2019

2. PROCEDURE

De zaak werd bij de rechtbank aanhangig gemaakt door rechtstreekse dagvaarding van het openbaar ministerie, op 17 december 2021 betekend aan de woonst van beklaagde.

De rechtbank behandelde de zaak op de openbare terechtzitting van 24 januari 2023.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.

Op 3 september 2020 stelde de politie van Sint-Niklaas een aanvankelijk proces-verbaal op na de vaststelling dat een Nederlandstalig profiel op het sociale medium platform VK (VKontakte) revisionistisch van aard was en aanzette tot discriminatie en haat. Het betrof een profiel met als gebruikersnaam 'G. R.'. Aan de hand van de vergelijking tussen de foto's in het Rijksregister en de foto's op het profiel kon de beheerder van het profiel geïdentificeerd worden als beklaagde G. R..

2.

De politiediensten voerden een onderzoek uit naar de sociale mediaprofielen van beklagde, waarbij enkel voor het publiek toegankelijke bronnen werden geconsulteerd (OSINT-onderzoek).

Op het VK-profiel vond de politie verschillende afbeeldingen van Adolf Hitler, een afbeelding van de Ku Klux Klan en verschillende afbeeldingen met symbolen zoals de swastika, het embleem van de Schutzstaffel, en andere symbolen van rechtsextremistische aard. Bij een afbeelding van Adolf Hitler prijkte een opschrift: "Forever Alive in Our Hearts" (vrije vertaling: "Altijd levend in ons hart"). Deze afbeelding werd op 19 december 2019 door een 'vriend' van beklagde geplaatst op zijn profiel. Op 8 juni 2019 plaatste beklagde zelf een afbeelding van het embleem van de Waffen-SS divisie Totenkopf op zijn profiel. Hij plaatste onder deze afbeelding de opmerking "Sieg Heil". Bij een andere afbeelding van Adolf Hitler die beklagde plaatste op 2 november 2019, staat de tekst "Maybe now you can finally understand that I was right all along" (vrije vertaling: "Misschien kan je nu eindelijk begrijpen dat ik het altijd bij het rechte eind had"). Beklaagde was op dit VK-profiel actief tussen 8 juni 2019 en 2 november 2019.

Beklaagde had daarnaast twee Instagramprofielen waar afbeeldingen op geplaatst werden. Een eerste betrof het profiel met als naam 'G. R. '. De rechtbank verwijst bij wijze van voorbeeld naar volgende afbeeldingen die werden geplaatst op dit profiel:

- een afbeelding van Adolf Hitler met als opschrift "Fuck an apology. I'm not sorry for anything." (vrije vertaling: "Vergeet een verontschuldiging. Ik heb nergens spijt van"), geplaatst op 27 juli 2019;
- een foto van Adolf Hitler met als opschrift: "Who is the worst invader of Europe? It's the muslims. Do you miss me now?" (vrije vertaling: "Wie is de ergste indringer van Europa? Het zijn de moslims. Mis je me nu?"), geplaatst op 14 augustus 2019;
- een foto van een moslimfamilie met als opschrift "The new Europeans: how waves of immigrants are reshaping a continent" (vrije vertaling: "De nieuwe Europeanen: hoe migrantengolven een continent veranderen"), op 9 december 2019 geplaatst en met als commentaar erbij geschreven door beklagde "bruine apen".

Dit profiel was actief van 27 juni 2019 tot 23 januari 2020.

Op het Instagramprofiel met als naam 'S. R.' werd op 24 december 2016 een afbeelding geplaatst van Adolf Hitler, omgeven door vlammen, met als opschrift: "Anyway I don't know why I am in hell. I've done nothing to justify being condemned to Hell." (vrije vertaling: "Ik weet eigenlijk niet waarom ik in de hel zit. Ik heb niets gedaan wat dit zou kunnen rechtvaardigen"). Dit profiel was actief van 23 december 2016 tot 19 mei 2017.

Het volledige OSINT-recherche rapport is als bijlage 1 gevoegd bij PV DE. .L4.16807/2020 en bevat alle afbeeldingen.

3.

De politie verhoorde beklagde op 22 november 2020, waarbij hij in essentie het volgende verklaarde. Hij erkende beheerder te zijn van de accounts op VK en Instagram waarop de verschillende afbeeldingen werden geplaatst. Met betrekking tot de foto's van Adolf Hitler, de Schutzstaffel en de Ku Klux Klan verklaarde hij dat hij dergelijke zaken poste uit "grootdoenerij" en zich liet meeslepen. Veel van de foto's werden doorgestuurd of zocht hij zelf op. Hij had echtscheidingsproblemen en ernstige gezondheidsproblemen na een motorongeluk. Alles werd hem te veel en misschien uitte hij dit verkeerd. Het was een uitlaatklep voor zijn boosheid.

Hij vindt niet dat de nazi's gelijk hadden. Zijn grootvader heeft in Duitsland "gezetten" tijdens de oorlog en hij hoorde verschrikkelijke verhalen. Hij is geen voorstander van het nazisme en dweept niet met Adolf Hitler. Hij poste alles voor zichzelf maar wist niet altijd waarom hij iets poste. Hij vindt

zichzelf absoluut geen racist of antisemiet en gaat om met mensen van verschillende culturen. Hij is geen agressieveling.

Hij is invalide en kan door gezondheidsproblemen niet meer werken. Hij heeft een nieuwe relatie en langzaamaan gaat het met hem beter.

4.

Beklaagde gaf de politie tijdens zijn verhoor toestemming tot een huiszoeking in zijn woning en vertelde de politie dat ze in zijn woning een swastika-vlag zouden vinden. Deze werd in zijn brievenbus gestopt maar hij wist niet door wie. Bij de huiszoeking werd de swastika-vlag aangetroffen en in beslag genomen.

5.

Ook de gsm en computer van beklaagde werden tijdens de huiszoeking in beslag genomen en uitgelezen. In zijn gsm werden een aantal foto's gevonden die revisionistisch of rechtsextremistisch van aard zijn. De rechtbank verwijst bij wijze van voorbeeld naar volgende afbeeldingen:

- Afbeelding van Adolf Hitler met als opschrift: "my spirit will rise from the grave and the world will know that I was right" (vrije vertaling: "mijn geest zal uit het graf opstaan en de wereld zal weten dat ik het bij het rechte eind had");
- afbeelding van Adolf Hitler met als opschrift: "Adolf Hitler was right" (vrije vertaling: "Adolf Hitler had het bij het rechte eind") ;
- afbeelding van Adolf Hitler met als opschrift: "When I'm dead and long gone — the world will know I was right" (vrije vertaling: "wanneer ik al lang gestorven ben — de wereld zal weten dat ik het bij het rechte eind had");
- afbeelding met als opschrift "white aryan resistance — blood [swastikahonour— combat 18 — whatever it takes!" (vrije vertaling: "blank arisch verzet — bloed eer — vecht 18 — wat het ook moege kosten");
- afbeelding met als opschrift "heil hitler";
- verschillende afbeeldingen van Adolf Hitler, al dan niet met opschrift;
- afbeeldingen van ringen met swastika's of andere nazi-symbolen;
- afbeelding van een gele Davidster met het opschrift "Jude";
- afbeeldingen met diverse symbolen van "white power" zoals runetekens en een zwarte zon;
- diverse afbeeldingen van vuurwapens of messen.

Deze afbeeldingen zijn terug te vinden in bijlage 2 bij PV .

Op de computer van beklaagde werden ook mediabestanden aangetroffen met een gelijkaardige inhoud. De rechtbank verwijst bij wijze van voorbeeld naar volgende afbeeldingen:

- een foto van een middeleeuwse ridder met als opschrift: "De tijd van praten is voorbij! De tijd om te handelen is gekomen! En dat is nu!" — laatst bezocht op 21 maart 2018, laatst bewerkt op 22 maart 2018;
- een foto van een brandende moskee met als opschrift: "I love the smelt of burning mosques in the morning" (vrije vertaling: "ik hou van de geur van brandende moskeeën in de ochtend") — laatst bezocht op 21 maart 2018, laatst bewerkt op 22 maart 2018;
- afbeelding van de bebloede grille van een vrachtwagen met als opschrift: "Zojuist door Calais gereden!!! Geen enkele asielzoeker te bespeuren." — laatst bezocht op 21 maart 2018, laatst bewerkt op 22 maart 2018;
- afbeelding van een middeleeuwse ridder met als opschrift: "Liever 'racist' genoemd... dan landverrader te zijn!" — laatst bezocht op 21 maart 2018, laatst bewerkt op 22 maart 2018;
- afbeelding van een Duitse Schutzstaffel officier.

Deze foto's zijn terug te vinden in bijlage 3 bij PV .

3.2 Bespreking van de schuldvraag

3.2.1 Algemeen

1.

Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden als dader van de volgende misdrijven, gepleegd te Belsele en elders in het Rijk in de periode van 8 juni 2019 tot en met 2 november 2019:

- negationisme (tenlastelegging A);
- aanzetten tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan wegens hun nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming (tenlastelegging B).

2.

De rechtbank merkt op dat de incriminatieperiode van tenlasteleggingen A en B omschreven is alsof het voortdurende misdrijven zouden zijn, terwijl negationisme en het aanzetten tot haat of geweld aflopende misdrijven zijn die desgevallend meermaals kunnen gepleegd worden. De rechtbank voegt daarom de woorden "meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen" toe tussen de plaatsbepaling en de omschrijving van de incriminatieperiode. Deze toevoeging verandert niets aan de ten laste gelegde feiten.

3.2.2 Bespreking van de beoordeling van schuld van beklaagde aan negationisme (tenlastelegging A)

3

Het misdrijf negationisme bestaat wanneer een persoon, onder één van de omstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek, de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaalsocialistische regime is gepleegd, ontkent, schromelijk minimaliseert, poogt te rechtvaardigen of goedkeurt (artikel 1 van de wet van 3 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd, BS 30 maart 1995).

Dit misdrijf vereist aldus drie constitutieve bestanddelen (zie ook T. Vandromme, *Negationisme in X.*, *Strafrecht en strafvordering*. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer, maart 2021, p. 7-16):

- één van de omstandigheden van openbaarheid die worden omschreven in artikel 444 van het Strafwetboek;
- het ontkennen, schromelijk minimaliseren, pogen te rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd;
- algemeen opzet.

De publiciteitsomstandigheden bepaald bij artikel 444 van het Strafwetboek zijn: "Hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen; hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken; hetzij om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen; hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden".

Het begrip 'ontkennen' betekent dat het bestaan van de bedoelde genocide in haar totaliteit wordt geloochend. Het begrip 'goedkeuren' betekent dat men er zijn goedkeuring aan verbindt en aldus de nazi-ideologie onderschrijft. Omdat volgens de wetgever de bedoelde genocide vaak niet zonder meer wordt

ontkend of goedgekeurd, maar op een subtielere wijze wordt betwist of gerechtvaardigd - aan de hand van pseudowetenschappelijke studies -, is tevens het 'schromelijk minimaliseren' en het 'pogen te rechtvaardigen' strafbaar gesteld. Het 'pogen te rechtvaardigen' gaat minder ver dan het goedkeuren, maar streeft ernaar - door het herschrijven van de historische gegevens - de bedoelde genocide op een aanvaardbare wijze voor te stellen, en aldus de nazi-ideologie te legitimeren. Bij het strafbaar stellen van het 'schromelijk minimaliseren' ten slotte, is de toevoeging van het begrip 'schromelijk' van bijzonder belang. Uit de parlementaire voorbereiding blijkt zeer duidelijk dat de wetgever niet het minimaliseren zonder meer, maar enkel het minimaliseren op zeer verregaande en daardoor erge, grove en beledigende wijze beoogt (Gedr. St. Kamer 1991-1992, nr. 557/3, p. 2; nr. 557/5, pp. 21-22; Hand. Kamer, 1 februari 1995, p. 745).

4.

In zijn conclusie hield beklaagde voor dat hij nooit de bedoeling had om de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog werd gepleegd te ontkennen, te minimaliseren, te rechtvaardigen of goed te keuren. Hij plaatste louter foto's, die hij lukraak op het Internet vond, op zijn account zonder daarbij verdere persoonlijke meningen te formuleren of zijn appreciatie te geven over het waarheidsgehalte van deze genocide. Hij plaatste deze foto's uit grootdoenerij zonder te weten dat dit gevolgen met zich zou kunnen meebrengen.

5.

Het lijkt geen twijfel dat de publicatie van afbeeldingen op sociale media platformen, op een manier dat deze afbeeldingen voor eenieder toegankelijk en openbaar zijn, publiciteit uitmaakt in de zin van artikel 444 Sw. (zie A. De Nauw en F. Deruyck, Inleiding tot het bijzonder strafrecht, Mechelen, Kluwer, 2020, p 381; cfr. Corr. Luxemburg afd. Neufchateau 22 oktober 2020, JLMB 2020, afl. 39, 1822).

Het staat voor de rechtbank vast dat beklaagde zich schuldig maakte aan het misdrijf negationisme. De afbeeldingen die beklaagde postte op zijn sociale mediaprofielen VK en Instagram zijn duidelijk van aard dat zij de genocide gepleegd tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaalsocialistische regime gepleegd tegen de Joden goedkeuren. De afbeelding van Adolf Hitler, geplaatst op het VK-profiel van beklaagde op 2 november 2019 waarbij de tekst "Maybe now you can finally understand that I was right all along" (vrije vertaling: "Misschien kan je nu eindelijk begrijpen dat ik het altijd bij het rechte eind had") staat, kan niet anders geïnterpreteerd worden dan een goedkeuring van die genocide. De afbeelding van Adolf Hitler die op 27 juli 2019 gepost werd op zijn Instagramprofiel met als opschrift "Fuck cm apology. I'm not sorry for anything" (vrije vertaling: "Vergeet een verontschuldiging. Ik heb nergens spijt van") geeft van eenzelfde overtuiging blijk. Uit deze berichten blijkt dat beklaagde meende dat de gepleegde genocide geen ernstig kwaad inhield en dat de leider van het Duitse nationaalsocialistische regime zelfs geen verontschuldigingen zou verschuldigd zijn. Hij keurde hierdoor de gepleegde genocide goed. Uit het geheel van met elkaar overeenstemmende afbeeldingen, berichten en commentaren, onder punt 3.1 nader opgesomd, leidt de rechtbank af dat beklaagde dit alles wetens en willens deed en dus handelde met het vereiste opzet.

Anders dan beklaagde voorhoudt, is het niet vereist dat deze afbeeldingen vergezeld moeten zijn van persoonlijk geschreven commentaar opdat er sprake zou zijn van negationisme. De opschriften, zelfs al schreef hij deze niet zelf, maken integraal deel uit van de afbeeldingen die hij wetens en willens op zijn profiel plaatste. Door deze afbeeldingen op zijn profiel te plaatsen, maakte hij zich de inhoud van deze opschriften eigen en keurde hij daardoor de tijdens de tweede wereldoorlog gepleegde genocide wel degelijk goed. Omdat deze strafbepaling geen bijzonder opzet vereist, kan de specifieke intentie van beklaagde — grootdoenerij — de strafbaarstelling van de gedraging die hij wetens en willen stelde niet wegnemen.

De schuld van beklaagde aan de feiten van de tenlastelegging A staat dan ook vast.

3.2.3 Bespreking van de beoordeling van schuld van beklagde aan aanzetten tot haat of geweld (tenlastelegging B)

6.

Artikel 20, 4° van de Antiracismewet stelt strafbaar hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens een van de beschermde criteria.

De constitutieve elementen van het ten laste gelegde misdrijf zijn de volgende:

- het stellen van een handeling die aanzet tot discriminatie, haat of geweld tegen een persoon of tegen een groep, een gemeenschap of de leden ervan;
- in één van de omstandigheden van openbaarheid zoals bedoeld in art. 444 Sw.;
- met een bijzonder opzet, namelijk de bijzondere wil om aan te zetten tot discriminatie, haat of geweld.

Het 'aanzetten tot' gaat verder dan het louter verspreiden van informatie, ideeën of kritiek. Het moet gaan om het aansporen om iets te doen, opzetten of aanstoken. Er kan slechts sprake zijn van 'aanzetten tot' indien de uitlatingen of geschriften aanmoedigen of aansporen tot discriminatie, haat of geweld. Voor de strafbaarheid van de aanzetting tot discriminatie, rassenscheiding, haat of geweld is evenwel niet de openlijke wil vereist om een publiek of een individu aan te zetten tot concrete, bepaalde of bepaalde daden (Cass. 19 mei 1993, P.93.0110.F, Arr. Cass. 1993, 514). Evenmin dienen daden door derden, gepleegd ten gevolge van de aanzetting, effectief plaatsgevonden te hebben. De aanzetting kan er in bestaan dat de dader door zijn gedrag een "voorbeeldfunctie" aanneemt en anderen als het ware uitnodigt om eveneens jegens een bepaalde groep of gemeenschap een handeling te stellen waarmee zij hun haat uitdrukken of die gewelddadig van aard is (Corr. Rb. Mechelen 26 mei 2021, NJW 2021, 787).

Het moreel element vereist een bijzonder opzet. Het gaat dus niet om loutere racistische beledigingen; in de persoon van beklagde is een bijzonder opzet vereist dat hij anderen wil aanzetten tot discriminatie, haat of geweld. Beledigingen wegens de afkomst, huidskleur of ras van het slachtoffer zijn, hoe verwerpelijk ook, niet strafbaar op grond van de Antiracismewet.

7.

In zijn conclusie hield de beklagde voor dat hij geen kwaadwillige bedoelingen had en dus niet de intentie had om aan te zetten tot haat of geweld. Bij gebrek van een bijzonder opzet, vroeg beklagde de vrijspraak.

8.

Uit het strafdossier blijkt dat beklagde in de incriminatieperiode zoals weerhouden in de dagvaarding meerdere berichten postte op het platform VK.com en op zijn Instagramprofiel met als naam 'G. R. '. Volgens de verbalisanten beschikte beklagde over een openbaar profiel en konden zijn berichten ook worden bekeken door personen die niet beschikten over een VK-profiel of Instagram-profiel. De door beklagde geplaatste berichten waren duidelijk beledigend naar bepaalde bevolkingsgroepen (moslims, joden, vluchtelingen,...) toe.

Gelet op de hoeveelheid van de geplaatste berichten in een tijdspanne van amper 5 maanden én het door beklagde gebruikte openbare VK-platform (naast zijn meer 'regulier' sociale media-profiel op Instagram) staat het voor de rechtbank vast dat beklagde door het plaatsen van deze berichten meer wou doen dan het louter beledigen van de door hem geviseerde bevolkingsgroepen. Beklagde had tot doel om andere gebruikers van VK.com alsook alle andere mogelijke bezoekers van dit platform aan te sporen tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of leden ervan wegens een zogenaamd ras, nationaliteit of etniciteit. Hij postte een afbeelding van Adolf Hitler met als opschrift "Who is the

worst invader of Europe? It's the muslims. Do you miss me now?" (vrije vertaling: "Wie is de ergste indringer van Europa? Het zijn de moslims. Mis je me nu?"). Deze tekst, die oproept tot actie tegen immigranten en moslims, in combinatie met de afbeelding van Adolf Hitler wijst er onomstotelijk op dat beklagde anderen wou mobiliseren tot (genocidaal) geweld op moslims. Het staat dan ook vast dat beklagde met bijzonder opzet heeft aangezet tot discriminatie en haat ten aanzien van een groep, gemeenschap of de leden ervan. Anders dan beklagde voorhoudt, kan deze afbeelding met opschrift, ook gelet op het online platform waar deze werd geplaatst, niet anders geïnterpreteerd worden dan een daadwerkelijke oproep van beklagde tot haat of geweld jegens moslims, die verder gaat dan het louter ventileren van frustraties of grootdoenerij. Hij pleegde de feiten dus met het vereiste bijzondere opzet.

De schuld van beklagde aan de feiten van de tenlastelegging B staat eveneens vast.

3.3 Straftoemeting

1.

De rechtbank legt voor beklagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid van het Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.

De feiten zijn objectief ernstig. Beklaagde publiceerde verschillende afbeeldingen op sociale media met boodschappen die de genocide gepleegd tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaalsocialistische regime goedkeuren. Dit getuigt van een absoluut gebrek aan respect voor de ontelbare slachtoffers van deze genocide en voor het verdriet van hun nabestaanden. Zijn acties beledigden de herinnering aan deze donkere periode uit onze geschiedenis.

Beklaagde maakte zich eveneens schuldig aan het aanzetten tot haat of geweld ten aanzien van een groep mensen. Het lezen van dit soort van boodschappen kan voor bepaalde individuen de spreekwoordelijke druppel zijn die hen aanzet tot het plegen van zinloos geweld. Hierdoor ondermijnde beklagde het vreedzaam samenleven van alle burgers die deel uitmaken van onze samenleving. De impact van deze handelingen van beklagde op de door hem geviseerde personen is enorm. Hij raakt hen in hun eigenheid en geeft hen een gevoel van uitsluiting.

Een principieel strenge straf is dan ook noodzakelijk om beklagde de ernst van zijn daden te doen inzien.

3.

Beklaagde is 49 jaar oud en kan terugkijken op een blanco strafrechtelijk verleden.

Beklaagde ontvangt een invaliditeitsuitkering sinds een motorongeluk dat hem enkele jaren geleden overkwam en waardoor hij nog steeds met gezondheidsproblemen kampt. Hij is alleenstaande en heeft geen contact meer met zijn kinderen. Hij verklaarde op de terechtzitting van 24 januari 2023 beschaamd te zijn over de feiten die hij pleegde en kaderde ze in een moeilijke, eenzame periode in zijn leven.

4.

De raadsman van beklagde verzocht de rechtbank ondergeschikt om de gunst van de opschorting, al dan niet gekoppeld aan probatie-voorwaarden.

De rechtbank gaat niet in op de vraag tot probatie-opschorting. Beklaagde maakte zich schuldig aan negationisme en het aanzetten tot haat of geweld. De ernst van de bewezen verklaarde feiten is dan ook te zwaarwichtig om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling aan beklagde te verantwoorden. Deze gunst zou hem onvoldoende doen inzien dat dergelijke feiten niet getolereerd kunnen worden en zou hem een gevoel van straffeloosheid geven.

Uit de behandeling van de zaak op de zitting van 24 januari 2023 is gebleken dat beklagde een sociaal netwerk en een nuttige dagbesteding mist. Om een herhaling van de bewezen verklaarde feiten te vermijden is het voor de rechtbank noodzakelijk dat beklagde begeleid wordt. Justitiële omkadering zal hierbij noodzakelijk zijn. De rechtbank acht het daarbij aangewezen dat beklagde deelneemt aan een begeleide rondleiding in het Memoriaal, Museum en Documentatiecentrum over Holocaust en Mensenrechten in Kazerne Dossin en daarnaast een nuttige dagbesteding zoekt.

Om deze reden is het volgens de rechtbank beter om beklagde een straf op te leggen met probatie-uitstel, zoals hierna bepaald. Beklaagde verklaarde zich op de zitting van 24 januari 2023 bereid om probatievoorwaarden na te leven. De rechtbank heeft hem ingelicht omtrent de draagwijdte van een dergelijke straf. Beklaagde moet wel beseffen dat hem een grote kans wordt geboden, die hij met beide handen moet grijpen. Leeft hij de opgelegde voorwaarden niet na, dan kan het probatie-uitstel worden herroepen en wordt de straf die met uitstel was opgelegd, effectief. Hopelijk werkt deze gedachte preventief.

4. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

1.

Op de zitting van 24 januari 2023 stelde Het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (Unia) zich burgerlijke partij lastens beklagde. Deze vordering is tijdig en regelmatig. De rechtbank verklaart de vordering ontvankelijk.

Krachtens de artikelen 1382 en 1383 van het (oud) Burgerlijk Wetboek is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld. Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen.

2.

De burgerlijke partij verzoekt de rechtbank beklagde te veroordelen tot het herstel van de schade door het verwijderen van alle litigieuze berichten alsook hem te veroordelen tot het betalen van een schadevergoeding, voor materiële en morele schade vermengd, van 500 euro, meer interesten, en een rechtsplegingsvergoeding van 280 euro.

3.

De burgerlijke partij is als benadeelde van de feiten onder de tenlasteleggingen A en B principieel gerechtigd op schadevergoeding.

De vordering van de burgerlijke partij om alle litigieuze berichten te verwijderen kan worden toegekend nu beklagde daarover geen betwisting voerde.

Nu het Interfederaal Gelijkekansencentrum ter zitting als het ware een stem gaf aan de personen die werden geïdencificeerd en gekwetst door de door beklagde gepleegde feiten, heeft haar aanwezigheid een groot maatschappelijk belang.

De door beklagde gepleegde feiten tasten de belangen aan ter bescherming waarvan de burgerlijke partij werd opgericht. Door zijn handelen deed beklagde afbreuk aan het morele belang van de burgerlijke partij wegens aantasting van haar collectief doel. Bijgevolg heeft de burgerlijke partij zowel materiële als morele schade geleden en maakt zij aanspraak op een vergoeding hiervoor.

De rechtbank kent de burgerlijke partij naar redelijkheid en billijkheid een schadevergoeding van 350 euro toe. De burgerlijke partij maakt daarnaast ook aanspraak op interesten zoals nader bepaald in het beschikking gedeelte. De rechtbank kent de burgerlijke partij tevens een rechtsplegingsvergoeding toe die begroot wordt op het basisbedrag van 300 euro.

4.

Omdat de door beklagde gepleegde misdrijven mogelijk nog andere schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering.

TOEGEPASTE WETTEN

De volgende artikelen bepalen de bestanddelen van de misdrijven, de strafmaat en de taalwet: De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlasteleggingen

Artikel 11, 12, 14, 16, 31 tot 37, en 41 van de wet van 15 juni 1935

Wetb. van strafvordering, art. 162, 162bis, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195, 226, 227;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 42, 43, 65, 66,

Gerechtelijk Wetboek, art. 1022, K.B. 26.10.2007, art. 2;

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) gew. Wet 29.12.2016 (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Burg. Wetb., art.1382; W.17.4.1878, art. 3 en 4; strafwetboek, art.44, 45; (BP) Wet van 29 juni 1964, art. 8§1 en § 2; gew.W. 10.2.1994; (probatie-uitstel)

;

UITSpraak

De rechtbank beslist op tegenspraak ten aanzien van G. R.

OP STRAFGEBIED

De rechtbank

- VERBETERT de incriminatieperiode van tenlasteleggingen A en B naar

"te Belsele en elders in het Rijk, meermaals, op niet nader te bepalen tijdstippen, in de periode van 8 juni 2019 tot en met 2 november 2019";

- verklaart beklaagde SCHULDIG aan de feiten van de tenlasteleggingen A en B zoals verbeterd;
- VEROORDEELT beklaagde voor deze feiten samen tot een hoofdgevangenisstraf van ZES (6) MAANDEN en een GELDBOETE van ACHTHONDERD (800) EURO, zijnde een geldboete van honderd (100) euro verhoogd met 70 opdecimen, met een vervangende gevangenisstraf van 1 maand;
- verleent beklaagde PROBATIE-UITSTEL voor het geheel van de opgelegde gevangenisstraf van zes maanden en voor het geheel van de opgelegde geldboete van 800 euro, beide gedurende een periode van drie jaar, op voorwaarde dat beklaagde volgende voorwaarden naleeft:

Wettelijke voorwaarden:

1. geen strafbare feiten plegen;
2. een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast;
3. gevolg geven aan de oproepingen van de probatiewaard en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast;

Geïndividualiseerde voorwaarden:

4. het volgen van een gedragstraining op het vlak van sociale vaardigheden bij een erkende dienst;
5. deelnemen aan een begeleidde rondleiding in het Memoriaal, Museum en Documentatiecentrum over Holocaust en Mensenrechten in Kazerne Dossin te Mechelen;
6. in samenspraak met de justitieassistent op zoek gaan naar een zinvolle dagbesteding.

Veroordeelt G. R. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,24 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 30,60 EUR

Overtuigingsstukken

De rechtbank:

- verklaart het stuk verbeurd dat neergelegd is onder nummer 7949/2020 van de overtuigingsstukken (op grond van artikel 42 of 43 van het strafwetboek);
- verklaart verbeurd de gsm en pc die eigendom zijn van beklaagde en gediend hebben tot het plegen van de door hem gepleegde misdrijven, zijnde de GSM/mobilofoon van het merk Samsung type J6+ met dual SIM van serienummer 351765102060038 tot serienummer 351766102060036 en de computer van het merk Q Force, type QFESPR-13210W7H/R1 met als serienummer 2012000002002, beide vermeld in PV GF 018895/20.

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank:

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme ontvankelijk en in de hierna volgende mate gegrond.
- veroordeelt beklaagde om aan de burgerlijke partij een schadevergoeding van 350 euro, moreel en materieel vermengd, te betalen, te vermeerderen met de vergoedende interesten vanaf 16 augustus 2019 tot op vandaag en met de moratoire (gerechtelijke) interesten vanaf vandaag tot de datum van volledige betaling, telkens aan de wettelijke rentevoet.
- beveelt beklaagde tot herstel in natura van de schade door het verwijderen van alle litigieuze berichten;
- veroordeelt beklaagde tot betaling van de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 300 euro, en de kosten.
- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Aldus gevonnist in de volgende samenstelling:

N. Swartebroeckx, rechter, voorzitter der kamer;

T. Vlaminck en K. Lammens, rechters,

bijgestaan door Y. Neels, griffier,

en uitgesproken in openbare terechtzitting van
ACHTENTWINTIG FEBRUARI TWEEDUIZEND DRIEËNTWINTIG

Door N. Swartebroeckx, rechter, voorzitter der kamer;
bijgestaan door Y. Neels, griffier,
in aanwezigheid van J. E-Debbaudt, eerste substituut-procureur des Konings